

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af den almindelige Invalidefond.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2667.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Det er ikke uden Interesse at lægge Mærke til den Udvikling, som er foregaaet med Invalideforsørgelsen. Jeg tænker ikke her særlig paa den Forøgelse i Forsørgelsen, der nylig har været Genstand for Omtale, men paa Forsørgelsen i Almindelighed. Ved Lov af 9. April 1851 gav man Regler saavel for Pensioner til de militære Underklasser som for Invalideforsørgelse, Forsørgelse af Enker, Understøttelse til Børn o. s. v. Efter at have givet disse Regler, som kunne læses i nævnte Lov, og som jeg ikke skal opholde mig ved, siger man, at samtlige disse Pensioner, Invalideforsørgelser, Understøttelser til Enker og Børn o. s. v. blive at udrede af en almindelig Invalidefond, og man gør saa Rede for, hvilke Midler der skulle henlægges til denne Invalidefond. Og til allersidst siger man saa: „og saa, hvad der maatte blive udredet af Statskassen til saadan Brug.“ Man gaar aabenbart ud fra, at det er den mindste Part af, hvad Invalidefonden skal udrede, som det vil blive nødvendigt at tilskyde fra Statskassen, og det trods dette, at det ikke alene er Invalideforsørgelsen, der her er Tale om, men alle Pensioner, i al Almindelighed alle Understøttelser inden for Militæretatens Underklasser til Funktionærer, Underofficerer og menige. Efter at der var gaaet 25 Aar — og maaske længe før — viste det sig imidlertid, at det var saa langt fra, at denne almindelige Invalidefond kunde slaa til til det Formaal, man ved Loven af 9. April 1851 havde bestemt. Og ved de 2 Love, man efter 25 Aars Forløb, altsaa i 1876, ordnede Forholdet ved, og ved hvilke man skilte Pensionerne til Underbefalingsmænd og dissers Enker ud, saaledes at det blev ordnet ved Lov for sig og selve Invalideforsørgelsen ved Lov for sig, gik man ogsaa ud fra, at nu skulde det være alene selve Invalidestøttelsen, der skulde afholdes af Invalidefonden, af den almindelige Invalidefond, af hvilken man i sin Tid havde ment at kunne afholde ikke alene Invalideforsør-

gelsen, men ogsaa Pensionerne til de militære Underklasser. Naar man læser saavel Loven som ogsaa Forhandlingerne, der den Gang bleve førte om Invalideforsørgelsen, synes det, som om man har været saa nogenlunde sikker paa, at nu maatte Invalidefonden kunne slaa til til Afholdelsen af samtlige Udgifter, Invalideforsørgelsen medfører. Læser man Loven af 1876, specielt dens § 21, ser man, at det ligefrem i denne Paragraf er udtrykt, at Invalidefondens Midler inden ret længe maa kunne slaa til til at afholde samtlige Invalideforsørgelser. Ja, man er endogsaa saa forsynlig, at man giver en Bestemmelse om, hvordan man skal forholde sig med det Overskud, som Invalidefondens Midler maatte give i Løbet af nogle Aar. Saa skulde nemlig dette Overskud anvendes som Bidrag til Pensionering af de militære Underklasser.

Den Forudsætning, man saaledes i 1876 gik ud fra, har saa langt fra slaaet til, at vi nu mere end 25 Aar — snart 27 Aar — efter ere komne dertil, at der til Invalideforsørgelsen bliver udredet 4 Gange saa meget fra Statskassen, som hvad Invalidefondens Midler udgøre, noget, der for øvrigt er oplyst af den højtærede Finansminister baade i hans Tale ved Forelæggelsen og i Anmærkningerne til Lovforslaget. Vi staa nu ved den tredje Fase i dette Spørgsmaal, idet det foreslaas, at Invalideforsørgelsen skal føres helt væk fra Invalidefonden og gaa helt over paa Statskassen. Nu er man altsaa naaet saa vidt, at man siger: det er absolut haabløst at tro, at Invalidefondens Midler slaa til til Forsørgelserne, Statskassen maa tilskyde det største Beløb, derfor maa man helt ophæve Invalidefonden og lade Forsørgelsen gaa over paa Statskassen.

Maa jeg til disse oplysende historiske Bemærkninger føje, at jeg er fuldstændig enig i den Betragtning, der er gjort gældende af Ministeren ved Forelæggelsen og ogsaa fremhævet i Anmærkningerne, at det i al sin Almindelighed maa siges at være en Opgave, der, set fra et Lovgivningsstandpunkt, hører under Statskassen, og at man egentlig ikke kan sige, at det er en Opgave, der specielt skulde være Genstand for Godgørelse, eller hvad man maaske kan kalde offentlig Hjælp gennem Legater og Institutioner, og det er derfor fuldstændig rigtigt, at vi gaa til at ophæve Invalidefonden. En Bemærkning, som faldt under forrige Sags Behandling, giver mig Anledning til at gøre opmærksom paa, at det er ikke alt, hvad der hedder Invalid-